

[Lysholm Christensen]

mændenes side, men det skyldes en for stor gældsbyrde og for ringe salgspriser på produkterne. Og derfor ligger der fortsat en stor opgave og venter på sin løsning, en løsning, der kan give erhvervet et løft, så det bliver mere selvhjulpent på længere sigt.

Det skal gå stærkt nu, det haster, vi skal have det hurtigt igennem udvalget, og Kristeligt Folkeparti medvirker konstruktivt hertil, så vi er med på en hurtig udvalgsbehandling.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil gerne starte med at takke samtlige partier for tilslutning til forslagene. Det er jo ikke hver gang, regeringen fremsætter forslag, at man er i den heldige situation at kunne sige, at der er stort set opbakning fra samtlige partier. Vel, der var nogle, der havde lidt betingelser og godt kunne se det lidt anderledes, men alt i alt en erkendelse fra Folketinget af, at forslagene her er rigtigt adresseret, at det er den rigtige sammenskrning, de rigtige elementer. Det betyder jo selvfølgelig, at der ikke skulle være behov for at komme med ret mange yderligere kommentarer fra min side. Det er derfor også kun et par enkelte områder af det, ordførerne har fremført, jeg føler trang til at kommentere.

Det er ikke hensigten, at det her skal være noget særligt skel mellem store og små bedrifter, selvfølgelig ikke. Det har ikke på nogen måde været hensigten, og jeg kan godt sige til fru Birthe Hansen, fru Elisabeth Arnold, hr. Lysholm Christensen og flere, der har været inde på bundgrænsen på de 25.000 kr. – hvis det er et særlig stort problem – at den er indsat af, skal vi sige rent administrative grunde. Jeg har været nok så naiv at tro, at der måske ikke var særlig mange, om nogen overhovedet, der fandt det hensigtsmæssigt at optage lån, hvis det var under 25.000 kr., når man betænker den ulejlighed og de omkostninger, som også er forbundet med det. Men det skal vi ikke gøre til noget stort problem, og jeg vil gerne på opfordring se positivt på, at vi ændrer det, for der er jo ingen grund til, at der skal stå noget, som kan give anledning til misforståelse.

Nogle ordførere anvender det udtryk: Det kunne være hensigtsmæssigt med flere penge i ordningen – det var hr. Svend Aage Jensen og hr. Lysholm Christensen og andre, der nævnte det – men det er vel ikke et spørgsmål om, hvor

mange penge der er i ordningen, det afgørende spørgsmål må vel være: Er kriterierne rigtige? Og så må man sige: Ja, så er det de landmænd, der falder ind under de kriterier, som man så må finde finansiering for. Jeg vil da være så fri at sige, at vi må da være lykkelige for – hvis vi er enige om, at kriterierne er rigtige, og at de rammer rigtigt – at der så ikke er behov for flere penge, hvis vores beregninger ellers holder stik, for ellers havde det jo blot betydet, at høsttabene skulle have været endnu større, og det er der vel ingen der kan ønske. Og hvis vi lige kigger en lille smule på kriterierne, så er det rigtigt, at det er 30 pct. som indgangskriterium; det er et generelt EF-kriterium, når man giver den type erhvervsstøtte.

Og det er faktisk et kriterium, som vi skal være vældig glade for, for i langt de fleste tilfælde er der jo andre lande, der er udsat for den type situationer her og måske oven i købet har en stærkere vilje til at bruge, skal vi sige statsstøtteinstrumentet i konkurrenceforvridende hensigt. Det er jo ikke hensigten her. Så derfor kan vi kun være tilfredse med, at der findes sådanne kriterier for, hvordan man kan yde hjælp i den type situationer.

Der er vel heller ingen, der kan mene, at andet end hovederhvervs-kriteriet må være berettiget. Hvis det er landmænd, vi skal hjælpe, må vi vel også forvente, at det er landmænd, vi hjælper. Der er vel heller ingen, der kan have noget imod eller finde det forkert, at der skal være behov for hjælpen, altså at man har en gældsprocent, der gør, at der er behov for det, og endelig, at den hjælp, som så ydes, også hjælper. Jo, men det er de kriterier, som er opstillet, og så er der oven i købet, som der blev understreget også af fru Elisabeth Arnold, regnet ud fra 1990-91, som jo alle godt ved ikke var de dårligste høstår. Der er også regnet ud fra, at der ikke fradrages for forskellige ting som sparede tørringsomkostninger. Blot dette for at understrege, at vi har anlagt en bestemt, en bestemt liberal fortolkning af, hvordan disse ting bør og kan regnes ud.

Derfor skal man måske oven i købet kun være glad, hvis der ikke er behov for flere midler end dem, der er skitseret. Og så er der vel heller ingen, der kan anfægte, at det er grovvarefondsmidlerne, der bruges først.

Jeg vil gerne understrege, at dette også skal ses i sammenhæng med de forslag, som tidlige-